

ovšem neopověděl výslovně zmateční stížnosti; však z okolnosti, že kromě správného doručení opisu rozsudku zároveň žádal, aby mu zřízen byl obhájce k sepsání zmateční stížnosti vysvítá zřejmě projev vůle stěžovatele, že chce rozsudku zmateční stížností odporovati.

Sluší proto v tomto prohlášení spatřovati platnou a včasnou opověď zmateční stížnosti a nutno pak i provedení stížnosti. došlé v osmidenní lhůtě, běžící v tomto případě výjimečně ode dne doručení rozsudku s ohledem na opověď stavší se již před doručením rozsudku, považovati za včas podanou.»

Z důvodů rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 30. prosince 1924 Zm. I. 767-24.

## D E N Í K.

**Jednotný knihovní soud pro hlavní město Prahu.** Pod č. tisku 2123 sen./1925 předložila vláda Senátu N. S. návrh zákona, jímž pozemkové knihy pro nemovitosti, které jsou v obvodu okresních soudů zřízených v hlavním městě Praze a na které se vztahují ustanovení všeob. knih. zákona, vede zemský soud civilní v Praze. Do té doby však, nežli bude možno přenést veškeré pozemkové knihy k zem. s. civ. v Praze, povedou pozemkové knihy v obvodech okr. soudů svrchu zmíněných soudy dosud příslušné. Zaměstnanci jmenovaní pro okr. s. v Karlíně, na Smíchově, na Král. Vinohradech, v Žižkově, v Nuslích a ve Vršovicích, pokládají se za zaměstnance jmenované pro zem. civ. s. v Praze. — O výhodě zamýšleného zákonného opatření netřeba zajisté činiti zvláštních poznámek.

»Časopis pro železniční právo a politiku,« vydávaný redakcí Dra. J. Čermáka a Dra. J. Havelky Spolkem čsl. železničních právníků v Praze, zahájil právě vydaným číslem 1. roč. IV. — Cílem jeho je seznamovati čtenářstvo se všemi otázkami jak právní tak hospodářské povahy, týkajícími se oboru železničního, i má proto »Časopis« význam nejen pro kruhy železniční, nýbrž i pro každého, kdo přichází do jakéhokoli styku se železnicemi, nebo se zajímá o otázky národohospodářské.

Dokladem toho, že »Časopis« svědomitě plní vytčený úkol, jsou nejen dokončené již 3 ročníky, nýbrž i prvé číslo ročníku IV., které obsahuje vedle rozhledů po železniční politice (Pokrok v reorganisaci rakouských spolkových drah), literárního přehledu,

glos a poznámek cenné studie E. Wižďálka »Zánik nároků z nákladní smlouvy« a Dra. F. Mazla »Přiznání práva ku spoluužívání vlečky.«

K časopisu připojeny jsou 2 přílohy, a sice »Sbírka zákonů železničních platných v Č.S.R. v českém překladě« a dále »Přehled judikatury ve věcech železničních.«

Sbírka zákonů dosáhla již 432 stran, Přehled judikatury pak přinesl až dosud 343 rozhodnutí nejvyššího soudu i nižších stolic soudních a nálezů nejvyššího správního soudu, dotýkajících se oboru železničního ať přímo nebo nepřímo.

Předplatné na 10 čísel s oběma přílohami činí 40 Kč, předplatné pouze na Přehled judikatury (10 čísel nejméně po 32 stranách petitu) 30 Kč. Přihlášky předplatitelů přijímá knihtiskárna Vše-tečka a spol. na Král. Vinohradech, Puchmajerova 35.

**O pramenech občanského práva v praxi na Slovensku a v Podkarpatské Rusi** uvažuje v »Právním obzoru« tabulární soudce dr. Jaroslav Horák. Připomíná, že na Slovensku se užívá občanského zákoníka z r. 1811, kde není jiného právního pramene zákonného. Je to důsledek několikaleté platnosti o. z. v Uhrách, pokud jeho ustanovení nebyla recipována t. zv. provisorními ustanoveními zákonnými judexkuriální konference. K užívání o. z. vedle též výchova českých soudců, kteří působí na Slovensku. Rozhodnutí nejvyššího soudu mají ve skutečnosti, ač nikoli de lege, platnost kuriálních decisií. Při značné mezerovitosti vlastního slovenského soukromého práva naskytlá se otázka, doporučuje-li se ponechat v dosavadní míře platnost práva obyčejného (t. j. zachovati volnost judikatury, která užívá občanského zákoníka z r. 1811), či dáti přednost právu zákonnému. Autor přiklání se řešení druhému, chtěje jen při zásadní výhradní platnosti práva zákonného připustiti závaznost zvyklosti.

**Devátý mezinárodní vězeňský sjezd\***) bude se konati v Londýně v »Imperial Institutu« South Kensington ve dnech 4., 10. srpna t. r. Sjezdu mohou se účastniti oficielní zástupci vlád, členové parlamentů, státních rad a pod. sborů, členové Institute le France a Národních akademií, profesori, docenti, a lektori vysokých škol, úředníci ministerstev spravedlnosti, vnitra a zahraničí jakož i vězeňské správy, soudci, advokáti, zástupci vězeňských společností a členové společností pro ochranu mládeže a péče o propuštěné trestance, členové výboru pro přípravu kongresu, osoby významné pracemi z oboru vědy práva trestního a nauky vězeňské, osoby zvláště pozvané mezinárodní vězeňskou komisí.

\*) O jeho programu a cílech viz Právník 1923 str. 399 n. a 1925 str. 103.